

Parašiau šį veikalėlį Sausio mėn. 1910. Mt, Taisiau jį spaudai šias dienas. – Rašyboj praleidiu prieš ia, io, iu ž po d, š po t. – Žodis “niejau” rašomas kaip jis mūsų krašte tiriamas, kuomet norima išreikšti didį nusistebėjimą. – Patariu šio veikalo nevaizinti, jeigu žodžiai nėra išmukti gerai iš galvos.

Tilžėj 31, Sausio 1913 mt.

Vydūnas.

Regykla:

Daržas u3 trobos gālo. Mediai; suolas; stālas; gilumoj troba su varteliais.

Laikas:

Dabartis Prūsuose.

Vaidinamieji āsmenys:

Juras Kruša, ūkininkas, zymiai didis vyrs;

Sūlē Krušienē, jo motera, maža;

Mikas, jūdviejū vaikas;

Didius, kaimynas, mažas žmogutis;

Jonauda, laikānešys.

1. Reginys

Kruša, Krušienė

Krušienė

apsitaisiusi ū svetius eiti įseina iš trobos, ir nueina pro daržo vartelius kairėn.

Kruša

tuojau po jos įseina su pypkiu ir priėjes prie tvoros žiūri, kur ji nueina. Tad taria

Nueina! – Tikrai! – tai vėl nors valandele galėsiu savo smarkumu gėrėties. – tie naujovės dalykai jau ir įkyrėjo. – Po sūkais su jais.

Atsisėda ant suolo ir padumplijes keliskart sušunka

Mikai! Ceitungā¹ paimki iš brėvdrogerio!²

Palūkėjes

Mikai! Mikai!

Atsistoja ir nusigrėzes trobon

Mikai! Kur esi? Ar negirdi? – Tai jau lyg tytia, jeib māt smarkumā sukeltū. Bet tai jām ir parodysiu! Bus pirmasis, kurs patirs. O tad jis tik ne vienas! Tikrai pradedu jau smarkumā jausti! Jau sukyla. Dabar ateikite! Būtū, kas būtū! Kas māt tik norētū priešinties! Kad pasileistiau, ir visus naujovininkus sutrėkštiau. Jau beveik toks smarkus...

Krušienė

grįžusi ir prie tvoros sustojusi

Jurai, ar visai? Ko tu tše rėkauji, vienas pasilikes! Vos įseini, ir jis...

Kruša

nusigandes, pypkī rankoj laikydamas

Aš – Aš – tše tik sau temāstiau – truputī – garsiai! –

Krušienė

Tik nepramāstyk laiškānešī. Matiau lygiai einant. Reikia naujiems trims mėnesiams apmokėti laikraštī. Nepamiršk! Ir nebandyk tai tše vėl šūkauti! Veikiai pareisiu!

Nueina

Kruša

Nepamiršiu! Tikrai ne! Neprivalai – pasiskubinti!

Jai pāskui žvelges

Nors negrįztū vėl ant daigto. Beveik išgandino! Bet tāt laikraštī gāli ir Mikas apmokėti! Mikai! – Mikai! Na, palauk! Tu tikrai patirsi, koks aš – senovės žmogus! Mikai! Mikai! Ištikro jautiu, kaip smarkyn einu. Ir veikbūsiu, kaip senai norėjes! Tai visi nusistebės! O tas vaikas paragaus, kad užteks! Kur tik lindoja! Nors nesukrušintiau ant vietos! Taip ima smarkumas!

Eina trobon.

---

¹ laikraštī.

² laikraštīo.

2. Reginys

Didius, Kruša.

Didius

ateidamas pro vartelius

Ko tu tše šūkauji, tarsi smaugiamas?

Duoda Krušai rankâ.

Kruša

Didiui sušnekus, šoka lyg nusigandes atgal, tad atsipeikêjes ir rankâ dâves

Tai kad auginu savo smarkumâ! Nêra nei jokios urdnungos¹ namuose.

Didius

O kâm tu namû têvas? Tau puolasi valdyti.

Kruša

Žinoma, mân puolasi. Ir lygiai tâm jau pradedu smarkus bûti!

Didius

Bet ir naujiena! Tu – smarkus?

Kruša

Tai gi. Dabar tai jau taip! Gerai kad atêjai! Nors vienas bus liudininkas. Mat, jautiuos toks smarkus pastojes, jog kad pasileistiau, tai kažin, kas jau jau tše ir nusiduotû.

Didius

Apsaugok! Taves tokio beesama žmogaus! To lig šiol visai nežinojau.

Kruša

Kur tu ir žinosi! Toks naujovininkas! Nosî tik ikišes î bûsimus dalykus! Apie senove ir kaimynus ir nieko nei nenumanai!

Didius

Kad manyti ir nieko nebuvo. Namuose taves tarsi nebûta. Tik sau betvylodavai už stâlo, kad šeimininkê tše!

Kruša

Tu tik nesupratai manes! Manyk, aš senovês žmogus. Tai kitiems savo smarkumo neparodydavau. Bet dabar bus kitaip. Matysi. Gana sunku bûdavo susilaikyti, kad manoji ir tas vaikas naujoviškai pasielgdavo. Bet dabar jau pasileisiu! Tikrai duosiu vâliâ! Tik – ar negalêtû atsitikti negiliukis?²

Didius

Rodos dâr ne! O tikrai imant, man bûtû smagu tave matyti smarkiu!

Kruša

Ir nebereiks ilgai laukti! Jau dabar labai esu smarkus.

---

¹ tvarkos.

² nepalaima.

Didius

Dâr nieko nêra numanyti. Todêl paliksime tai kitâm kartui. Dabar duok vakarykštî numerî savo “Pipiro”!

Kruša

Galêsi imti ir šios dienos!

Didius

Tai jû neskaitai?

Kruša

Skaityte skaitau, bet šiandien – nereikêš. Ir be jû dabar jau gana esu smarkus. O jie tai tat, kas labiau tikt augina mano smarkumâ!

Didius

O neužaugino?

Kruša

Tai to tu nenumanai? Negalimas dalykas. “Pipirais” tik plûsta naujoviškumas î namus, kad gali jame ir nuskesti.

Didius

Bet aš juos skaitau taipo-jau...

Kruša

O tai nepastebi, kas dâros, kaip viskas virsta kitaip! Laikai mainos, kad baugu. Jaunieji steigia savo draugijas, nuolatai susirenka, rengia vâkarus! Ir žmonêš eina. Žinoma ir manoji. O pagaliaus, mûsû Lietuviû kalba! Tik pasiklausyk manosios. Tai tše tik plaukia visokiû naujoviû. Kur ji tau sakys gražiai senovêš būdu: brêvdrogeris! Sâko: laiskânešys! Patlab sâkê! Ir taip tuo ergeliâvo,¹ kad gali...! Ar dabar jau jauti, kad smarkyn einu! Oi, kad pasiduotiau savo smarkumui!

Didius

Na palauk! Dabar pats visa mêgysiu. Tik duok savo “Pipirâ”. O gâl turi jau ir šios dienos?

Kruša

Patlab šaukiaiu vaiko. Lai jis paima iš brêvdrogerio! Dabar ne noriu užsidêti su juo. Tiesiog turiu vengti su juo susitikti!

Didius

Ar tai taip jo bijai?

Kruša

Kâm tokius mân klausimus? Ar atnešei mân savo ceitungâ?

Didius

Žinoma, atnešiau. Ir tuoj duosiu.

Jieško savo kišeniuose tardamas

Bet kâm tu bêgi nuo laiskânešio?

---

¹ pykino.

Kruša

Kas bēga? Tik ne aš! Bet tu gāl tytia nori mane erzinti? Sakau tau, kad nebūčiau toks smarkus, nebesuvaldyčiau savo smarkumo prieš tave! Bet taip, tai dār neprivalai bijot.

Didius

Bet mažu ir turēčiau tave erzinti. Gāl tad ir ištikro pastotai smarkus!

Kruša

Tik tu nebandyk! Jau saves dēl ne!

Didius

Tai jau ištikrūjū...?

Kruša

Ištikrūjū!

Didius

Na, tai neerzysiu! Ir tu papāsakosi, kas tše su tuo laiškānešiu!

Kruša

Bet tu ramiai ir klausykis! Toks tše dalykas! Pasakiau brēvdrogeriui, kad nebeatneštū "Pipirū"! O tas kvailys sākē, tai esā jo šuldigkeit!¹ Na, sakau tau, kad būčiau pasileides, būčiau sukrušines, kad savo āmžiū nebebūtū "Pipirū" nešiojes ī žmones. O tuo kart dār nei neauginau savo smarkumo! Bet dabar jau kitaip.

Didius

Bet laiškānešis tik nekaltas!

Kruša

Ir tu vis, kaip ir kiti. Laiškānešys! Laiškānešys! Kas tai? Brēvdrogeris ir gana. Pagaliaus ir su tavim dār susipyksiu. Jau jautiu, kaip einu visai smarkiai smarkyn.

Didius

Vienok, nors tavo smarkumas ir sklistū jau per kraštus, laiškānešys pasiliktū vis dēlto nekaltas.

Kruša

Nekaltas? Kad taip nesupranti, tai ir išguldyti beveik bereikalinga. Nekaltas! Aš taip visū nujoviū priešininkas! O kas jas neša ī žmones! Kas vyriausias jū plātintojas! Nei joks kitas, kaip tik vien tas brēvdrogeris! Sakau brēvdrogeris. Sakyki pats, ar ne jis? Be jo viskas pasiliktū, kaip buvė. Pasiloktū tikroji senovē. Bet jis viskān suardo. Ar tai supranti? Ir motera, ir vaikas nebūtū tokiu. Dabar tik īsigule skaito! Žinok, nēra tiktai vienū "Pipirū"! Nors "Pipirai" labiausiai mane erzina. Yra visokiū rāštū. Ojis juos tik neša ir neša ī žmones! Na, sakau, kad dabar jī sutiktiau! Ir kaulus sursirankiojes galētū nešties. Oi, kaip parodyčiau savo smarkumā! Taip jī parodyčiau...

Didius

Ištikro, kaimyn, dabar jau pradėdu ir numanyti!

---

¹ kaltybe, pareiga.

Kruša

bėgiodamas ir pagaliaus su nugara prieš trobą atsistojes

Tik duok iškalbėti! Dâr ne viskas! Dâr vis smarkyn einu! Dâr ! Ir aš parodysiu!
Aš pradėsiu valdyti!

Laiškânesys įeina iš trobos durų.

Ir visas kaimas dâr sukruš! Jau laikas! Pakvailsta visi Lietuviai! Pakvailsta ypatiai
jaunimas! O vien tas brėvdrogeris kaltas! Jis vienas kaltas! Na, mân pareis î akis...

3. Reginys.

Laiškânesys, Didius, Kruša

Laiškânesys

Dovanokit, kad šiõn ateinu. Bet sâkê mân, kad ûkininkas šiõn!

Kruša

nusigandes pašoka kairèn ir sâko pagaliaus

Nieko! Nieko! Pon Jonaud! Meldiu sêsties! Meldiu!

Laiškânesys

Dêkui! Dêkui! Neturiu laiko! Sutikau ųeimininke, o ji liepê priminti, kad laikraštî
apmokêtu!

Kruša

Taip! Taip! Liepiau pasakyti! Ir tuojau duosiu piningus! Bûtinai reikalinga.

Duoda piningus.

Laiškânesys

duodamas laiškeli

Ir bus tai atlikta. Šios dienos laikraštî pasiêmê jau jûsû vaikas.

Kruša

Vaikas? Na, gerai! Lai skaito! Naudinga yra laikraštî skaityti! Tikrai naudinga.

Laiškânesys

Taip ir mân rodos. ųmonêms reikia "Pipirû". Veikiau sveikais išliks! Tai...

Kruša

Kân tik norêjau pasakyti! Pons Jonauda tik nieko pikto iš mûsû nebus girdêjes?

Laiškânesys

Ar kân pikta kalbêjote?

Kruša

Kur mes kalbêsimė! Ir pats kaimynas liudininkas. Ar ne?

Didius

Rodos, nereikês mân tuo bûti!

Laiškânesys

Mân paprastai nerûpi ųmoniû plepalai! Lai dâro kiekvienas užkampyj, ko nori.
Pasilikite sveiki!

Kruša

Keliaukite sveikas! Aš ištikro ir niekâm nieko pikta...

4. Reginys.

Didius, Kruša.

Kruša

Ar tik ne î mane taikê paskutiniaiis žodiais?

Didius

Tur bût! Bet mane tu šauniai nustebinai! Tikrai nustebinai begâlo!

Kruša

susimâstes

Dabar jis išeis î žmones!

Didius

Bet sakyk, kaimyn, kur pradingo taip staigu visas tavo smarkumas?

Kruša

Teisybê! Teisybê! Ir visai pamiršau! Tai tas nelabasis mandagumas. Mân prilipes, kaip visa ta naujovê. Ir apsigêdini netikêtai kaimyno akyse. Ir pats nesusiprantu! Bet atsigausiu! Netruks ilgai! Netruks! Ir jau jautiu, kad slenka. Ir smarkumas vêl randasi. Tikras smarkumas! Tai jî dabar ir visuomet parodysiu. Tuoju pamatysi! Tuoju jî išbandysiu! Mikai! Mikai! Ceitungâ!

Didius

Ar tai ant vaiko?

Kruša

Dabar jau lyg daug, ant ko! Tik noriu parodyti. Tu dâr kitaip manysi apie mane! Namuose reikia pradêti. Tai buvo pirma mislis!¹

Didius

Nors vêl nepranyktû!

Kruša

Sakau tau, pamatysi! Tik duok mân susieiti su žmonėmis. Nors tik ir dâr kart su brêvdrogeriu! Nusistebêtai antraip.

Didius

To mân dâr nei nereikêtu. Kad tik namuose pasirodytai...

Kruša

Manai, aš prieš sâvajâ negalêčiau bûti smarkus?

Didius

Kiek žinau, tai sunkiausias tavo dalykas!

Kruša

Kân? Tai sunkiausias! Kas moters smarkumas! Nei kalbos nevertas!

---

¹ mintis.

Didius

Nesigintysime. Imki tik pagaliaus “Klibinâ”, ir duok mân savo “Pipirâ”! Reiks eiti.

Kruša

Tik palûkêki! Vaikas tuoj ateis. Ir duosiu!

Didius

Eime abu î trobâ! Pailgtû laukti!

Kruša

Dabar gana! Tuoj pamatysi! Mikai! Tuoj ateisi! Mikai! Mikai! Kad tave! Ar apkurta!

5. Reginys.

Mikas, Didius, Kruša.

Mikas

juokdamas

Na, tu šiandien šauki!

Kruša

Kân? Tu mân taip...? Mikai! Vaike! Ar tu?

Mikas

Aš tau ne Mikas! Aš Maksas!

Kruša

Tuojau pamokysiu prieš têvâ mandagiai pasielgti!

Mikas

Tik pats šulmistrui sakei, aš Maksas! Ir vis dabar taip šaukdavai! O sykiu naujoviškai!

Kruša

Tik klausykis, kaimyn! Mân pamokslû sakys! Kad jâm antausî rêšiu!

Puola ant Miko.

Mikas

bêgdamas nuo Krušos

Tik ne zygiu taip, têve! Tu tik ne toks!

Kruša

jî vydamas

Dabar tai jau toks! Ir tuoj kelnes ištempsiu! Duokš ceitungâ! Duokš!

Didius

Bet kaimyn! kaimyn!

Mikas

pametes laikraštî šoka î trobâ sakydamas

Norint pilti, reikia pavyti!

Kruša

Tas netikêlis! Tas biaurybê! Tai jau gali iš apmaudo ir sprogti!

Mikas

iš trobos

Ir jauskis, jauskis, tève!

Dingsta.

6. Reginys.

Didius, Kruša.

Didius

tuu tarpu pasiima nuo žemės “Pipirâ”.

Kruša

atsidûsêdamas

Niejau! Toks netikes. Toks niekšas! Toks išdykêlis! Ir apmaudas! Niejau! – Nors tu dabar matai, kad aš ištikro smarkus! O pamatysi dâr daugiau! Sakau, dâr pamatysi! Tik palûkêki valandele! Kur tik “Pipiras”?

Didius

Stai! Jau turiu! Te tau “Klibinâ”.

Kruša

imdamas “Klibinâ” ir mesdamas ant stâlo

Duok dâr ir “Pipirâ”. Bûtinai turiu dâr îžvelgti. Taip mân tarsi dega, kai jî tikt pamatau!

Didius

duodamas “Pipirâ”

O kas tai vël bûtû?

Kruša

imdamas “Pipirâ” ir tad jame jieškodamas

Tuoj patirsi. Yra tai mân biauriausia! Oi, tai dalykas, tas žodis! Prie jo tai vyriausia auginu savo smarkumâ!

Didius

O koks tas žodis bûtû?

Kruša

Tik palûkêki! Tuoj bus! Oi, tas tai ergeliuoja! Taip ergeliuoja! O jie mân tarsi patytioms! Kad deda î “Pipirâ” tai deda!

Didius

Surasi jî kitâ kartâ. Duok ųen! Skaityki “Klibinâ”!

Kruša

Tik palauk! Tuoj jî parodysiu! Tuoj! Jau pradeda taip rašyti, kad ir tas žodis turi bûti!

Didius

Ir ištikro jau smilus esu! Ar tik ne koks kvailumas?

Kruša

Kaip? Tu mane kvailiu apšauksi?

Didius

Dâr ne! Maniau, žodis bus kvailas!

Kruša

Taip ir yra! Tikrai taip! Ir tuoj pamatysi!

Didius

Bet mân laikas eiti. Atsiûski mân “Pipirâ” po piet!

Kruša

Jau yra! Stai! Stai! Jau turiu! Ta biauzybê! Ir vël jâ îdêje î ceitungâ!

Pradeda bêginêti

Gali padûkti! Tiesiog mân patytioms! Kad têkšiu ceitungâ!

Didius

Žodis neišbirs!

Kruša

Žodis neišbirs! Teisybê! Bet mano smarkumâ pamatysi! Dabar tai jau tikrai smarkus! Oi, koks smarkus! Tai tas žodis didiausias mano priešas!

Didius

Nors duok pamatyti!

Kruša

Gali tiesiog papaikti! Manyk ir manyk, o to žodio nesuprasi! Jau kartâ ir rašiau î ceitungos rašytojâ! Bet kur jis? Tai dabar supratau, kad reikia smarkiâm bûti. Tik îsižiûrêk dabar gerai î mane!

Didius

Veikiau tik norêčiau pažiûrêti tân žodî!

Kruša

pribêgos su laikraštiu

Tai, ųtai! Skaityk!

Didius

Tai kas tše? Visi – turime – garbên – kelti – savo – tau – tâ...

Kruša

Ir îstaria! Niejau! Tai žmogus, o nesijautia!

Didius

Kaip nesijautiu?

Kruša

Ar ne sakau! Nei tu bilduotas¹, nei tu smarkus! Viskân pakelia! Îstaria tokšî žodî, o nesijautia! Tarsi turêtû ųns plautius.

---

¹ lavintas.

Didius

Ar tai žodis: tauta?

Kruša

O kai? Žmogau, jauskis! Koks tai žodis! Būaurus, kad kratu! Nei iš jokio savo tėvū tėvo jo neesu girdėjes!

Didius

Ar tu pakvilai, ar mane juoku laikai?

Kruša

Mān tokie dalykai ne juokai! Vos begaliu suvaldyti savo smarkumā!

Didius

O aš tau sakau, jog aš dabar duosiu vāliā savo smarkumui! Saugokis, kaimyn!

Kruša

pabūges traukdamas atgal

Tik tu mān netaip! Sakau, susivaldyk! Siaip galiu pasileisti! Ir mano smarkumas...

Didius

Tu – su savo smarkumu gali eiti...

Kruša

atbulis eidamas

Sakau tau, dabar pavojus! Tikrai kad nesiliksi ramus...! Dār nežinai, kas tas žodis! Tai mano smarkumo dār ne auginki! Jau pavojus...

Didius

Tur būt, tu nežinai, kān reiškia tas žodis! Bet gāl žinai, kas tai nutautēlis?

Kruša

Nutautēlis? Nutautēlis? Kas bus nutautēlis?

Didius

Tu pats nutautēlis! Tu! Ar dabar žinai?

Kruša

nusigandes meta laikraštį ant žemės ir tārta

Aš nutautēlis! Aš – vyras kaip milžinas! O tu mān ir drīsti tai pasakyti! Tu – nykštukai! Saugokis! Dabar tikrai pavojus! Be gālo aš jau smarkus! Saugokis, susimildamas, saugokis!

Didius

O aš dār kart sakau: Esi nutautēlis! Ir tavo smarkumā tau veikia išvarysiu! Už krsnio, užkampyj, tše tu smarkus! Tu su savo Miksu ir Maksu, su savo brėvdrogeriais ir ceitungomis! Dvāsioj tu nutautēlis! Stai, kas esi! Ar supranti?

Kruša

tu tarpu vis atbulis traukdamas ir abiem kumštīm grumzdamas pagaliaus sušunka

O tu liaukis mane šempâves.¹ Sakau: liaukis! Dâr suvaldau savo smarkumâ! Bet veikiai...

Didius

prieš jį eidamas

Kur tas smarkumas! Parodyki, kad drįsti! Nutautės esi, kad pasiliko viens tik liežuvis!

Kruša

atbuls prieš tvorâ eidamas

Dabar tai jau tik pasileisiu. Pasileisiu tikrai! Paskutinî kartâ sakau: aš labai smarkus!

Didius

Tai duok kojoms vâliâ!

Krušienê ateina už tvoros.

Kruša

Dâr vienâ žodî, ir imsiu truškinti ir sukrušinti...

Didius

prieš jį šokdamas

Nors pradêki...

7. Reginys

Krušienê, Kruša, Didius.

Krušienê

žengdama pro vartelius

Jurai, ar tu visai...

Kruša

sušunka visai nelabu balsu

Oi! Šûlê! Šûlê! Šûlê! Šûlê!

Ir šoka pro Didiû pro šâlį ir kairên nuo regyklos.

Krušienê

kalba tuo tarpu toliau

pakvailai? Jau kažin kur girdêti! Tai tik išeik iš namû, ir nežino, kân dârâs. Kad ne tas vaikas, ir negalêtai tikêti, jog tai vyras! Bet ir îsileidiu! – Kas buvo, kas atsitiko, kaimyn? –

Didius

Kažin! Rodos norêjo savo smarkumu pasimêgti.

Krušienê

Dabar bêga nei nesizvalgydamas. Tikrai smarkiai bêga! Jurai! Jurai! Tik sustok!
– Ir nesiklauso!

Nusigrezdama trobon

Mikai! Mikai! Eikš greit!

---

¹ bares, peikes.

8. Reginys

Mikas, Krušienė, Didius.

Mikas

Ko nori, mamyt!

Krušienė

Bėgki! Sauki! Tėvas dār gāl kur nusitrenks!

Mikas

įvalgydamos

Kur jis? Kān dāro?

Krušienė

Ten! Ar matai?

Didius

Lygiai laiškanešys jām ī keliā...!

Mikas

Tuojau nubėgsiu!

Bėgdamas

Tėve! Tėve! Aš ateinu! Aš esu!

Dinges kairėje

Nebėgk dār labiau!

9. Reginys

Krušienė, Didius, už regyklos laiškanešys.

Krušienė

įvelgdama kairėn

Ir nesiklauso! Nie jau, ir žmogus! Pagaliaus reiks dār pātiai gaudyti savo vyrā! Jau visai! Lyg kažī -ko pabūges!

Didius

Nepasidarys nieko!

Krušienė

eidama

Bet ir visai lyg padūkes! Jurai! Ar negirdi? Jurai! Nieko nedarysiu. Tik sustok!

Nubėga.

Laiškanešys

Pon Kruša! Palaukite! Palaukite! Per daug mām dāvėte piningū! Atiduosiu! Pon Kruša! Pon Kruša!

10. Reginys

Didius.

Didius

įvelgdamas kairėn

Tai dabar visi jį gaudo! Ir laiškânešys! – Tai žmonės! Vyras kaip milžinas! Bet ištikro kaip zuikis! Užkampyj augin ir augin smarkumâ ir neužaugina. Maišo burnoj visokius sukraipytus Vokietiu žodius ir prieš gražius Lietuviu žodius šelsta! Ir visas smarkumas! Oi, jūs smarkininkai! Kad jus kiškiai subadytû! Nors jaunieji bus kitokie!

Imdamas nuo žemės “Pipirâ”

Eikš, “Pipire”! Šišon nieko gera nepadarai. Gâl kitur tai pasiseks. Krušai, tur būt , reiks garstytiû!

Eina pro vartelius šalin.

U ž d a n g a .